

Viața Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 22 (131)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

2 Iunie 2013

Evangelia și Apostolul

În **Duminica Samaritencei** se citește Evangelia de la Ioan 4, 5-42, iar Apostolul din Faptele Apostolilor 11, 19-30.

Sinaxar

Astăzi pomenim pe **Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava și pe Sfântul Ierarh Nichifor Mărturisitorul**, patriarhul Constantinopolului.

Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava

Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava este, după Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași, unul dintre sfinții cei mai venerați în Moldova. Sfântul Ioan s-a născut la începutul secolului al XIV-lea în orașul Trapezunt, din Asia Mică. Sfântul Ioan a trecut la Domnul la 2 iulie 1330, luând moarte mucenicască. Moaștele Sfântului Ioan cel Nou au fost aduse la Suceava în anul 1402, în timpul lui Alexandru cel Bun, la un an după ce Patriarhia Ecumenică a recunoscut primul mitropolit în Moldova, Iosif I Mușat. În anul 1950, la propunerea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe, între sfinții cu moaște din România al căror cult a fost generalizat în toată Biserica, s-a aflat și Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava. Viața Sfântului Ioan cel Nou apare pictată la Mănăstirea Sucevița, considerată testamentul artei moldovenești din secolul al XVI-lea.

Duminica apei celei vii

Duminica aceasta Sfânta Biserică a rânduit citirea textului din Sfânta Evanghelie despre femeia samariteancă.

Din acest text desprindem mai multe învățături:

1. Mântuitorul Hristos a venit pentru toți oamenii indiferent – accesul la mântuire nu este monopolul nimănu. Acest lucru reiese din convorbirea Mântuitorului cu o femeie aparținând altui neam decât cel iudaic. El îi descoperă taine ale Împărăției cerești.

2. Ni se cere să avem credință tare în Dumnezeu: femeia samariteancă a crezut că Hristos este Mesia, Mântuitorul lumii.

3. Păcatele trebuie mărturisite: femeia și-a recunoscut păcatele: trăia în concubinaj.

Mărturisirea cu căință trebuie urmată de înnoirea vieții prin fapte bune: a cerut „apa cea vie”, adică botezul creștin, harul Duhului Sfânt și învățarea Evangheliei. Dar nu s-a oprit aici, ci a căutat să adauge și o altă faptă bună, obligatorie pentru noi toți, pentru fiecare creștin, adică mărturisirea Evangheliei lui Hristos. Căci, fugind în familie și în satul natal, în cetatea ei, Sihar, umbla pe toate ulițele și striga în auzul tuturor: „Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta este Hristosul? Și au ieșit din cetate și veneau către El”

Iisus și femeia samariteancă

Cum de pot ști uneori ghicitoarele și vrăjitoarele trecutul sau viitorul nostru?

Claudiu Balan / Sursa: ortodoxiatinerilor.ro

S-a întâmplat poate să auziți discuții de la diferite persoane care au mers la ghicitoarele în palmă, în cafea, în cărți sau în bobi, sau la vrăjitoare, că li s-a spus ce au făcut în trecut, deși nu se cunoșteau. Aici apare marea nedumerire: *Cum poate o vrăjitoare să-mi știe mie trecutul, dacă e prima dată când o văd în viața mea, iar ea îmi povestește lucruri care s-au întâmplat cu mine cu ani de zile în urmă?*

Astfel concluzia imediată a celor care se duc la ghicitoare și vrăjitori este: *Dacă-mi știe trecutul, atunci cu siguranță va ști să-mi zică ceva și despre viitor. Cum zice Biserica Ortodoxă că a merge la ghicitoare este păcat, când defapt ele povestesc lucruri adevărate din trecutul unui om?* Acesta este răspunsul pe care încercăm să -l dăm în continuare.

În primul rând vreau să știți că întotdeauna păcălelile se fac prin amestecarea binelui cu răul, a adevărului cu minciuna. E un fapt pe care-l trăim zilnic.

Să luăm de exemplu în considerare discursul demagogic al unui politician în campanie electorală, care se folosește de nevoile comunității anunțând fel de fel de

programe și de măsuri pentru binele populației, dar de fapt, în realitate, el caută putere și bani. Odată ajuns în scaunul mult dorit măsurile trâmbițate întârzie să apara și discursul din campanie se dovedește a fi unul plin de minciuni și promisiuni deșarte. Așa cum observați politicienii amestecă adevărul (măsurile care trebuie luate pentru binele comunității) cu minciuna (promisiunile neîndeplinite, sau împlinite doar parțial). (...)

La fel se întâmplă și în relația dintre un băiat și o fată, când baiatul insistă să aibă împreună relații intime. Fata refuză și până la urmă băiatul îi pune condiția: „dacă mă jubești cu adevărat te culci cu mine, dacă nu atunci ne despărțim”. Fata naivă, acceptă și se culcă cu băiatul. Nu după mult timp băiatul o părăsește. Observați amestecul viclean între adevăr (sentimentele dintre baiat și fată, gesturile tandre, timpul petrecut împreună până la acel moment) și minciună (condiția mincinoasă pusă de băiat pentru a obține ce vrea, și părăsirea fetei la puțin timp după aceea).

(continuare în pagina 2)

Cum de pot ști uneori ghicitoarele și vrăjitoarele trecutului sau viitorul nostru?

(continuare din pag. 1)

Dacă ne vom uita atent vom observa în toate aspectele vieții cum binele se întrepătrunde cu răul și adevărul cu minciuna, și asta pentru că noi oamenii suntem păcătoși. Dacă vom fi sinceri ne vom uita în sufletul nostru și vom observa cât de mult se ameste binele și răul în noi, ce fel conviețuiesc în același trup virtuțile și patimile, impulsul spre dragoste și fapte bune și cel spre egoism și păcate.

De fapt puterea răului tocmai în aceasta constă: în camuflarea lui în „vegetația” binelui și neobservarea lui de către ceilalți. Gândiți-vă! Dacă cineva i-ar spune unei fete să meargă să se prostitueze, ar accepta? Sunt mari șanse să nu accepte. Dar dacă i-ar oferi un loc de muncă la un salon de masaj sau la un video-chat? Probabil că ar accepta și pe parcurs ar observa ca de fapt tot la prostituție este chemată. Camuflarea răului îi dă mult mai multe șanse să fie acceptat.

Revenind la ghicitoare, ele fac același lucru, amestecă adevărul cu minciuna pentru a seduce clienții și a le inspira încredere.

În primul rând trebuie să știți că Sfinții Părinți ai Bisericii Ortodoxe atenționează că lucrarea vrăjitoarelor și a ghicitoarelor este lucrarea necurată a diavolului. Diavolul a fost unul dintre cei mai mari îngeri ai lui Dumnezeu și se numea Lucifer, care din cauza neascultării lui și a mândriei excesive a fost pedepsit, ajungând așa cum este astăzi. Diavolul ca toți îngerii din ceruri, are și puterea acestora de a ști tot adevărul despre ce a fost în trecut și despre viitor poate intui în parte, ce se va întâmpla, având o minte ascuțită. Viitorul în deplinătatea lui, îl știe doar Dumnezeu, așa cum ne spune Mântuitorul Hristos în Faptele Apostolilor: „Nu este al vostru a ști anii sau vremile pe care Tatăl le-a pus în stăpânire Sa.” (Fapte 1,7)

Ghicitoarele și vrăjitoarele sunt „ajutate” în demersul lor de mintea inteligentă a diavolului, care știe tot ce s-a întâmplat cu toată Creația, implicit și cu noi, de la început și până la sfârșitul veacurilor. **Diavolului îi lipsește o singură calitate: smerenia, în rest este credincios,** știe că Dumnezeu există și se cutremură de frică în fața Lui, este inteligent, este prezent pretutindeni, și multe altele. **Diavolul însă e invidios pe om** că poate ajunge în rai, acolo de unde el a fost dat afară pentru păcatele pe care le-a săvârșit. Din acest motiv diavolul încearcă pe toate căile să-l ispăsească și să-l păcălească pe om. Diavolul este tolerat de Dumnezeu, și la sfârșitul veacului va fi pedepsit mai puternic decât până acum.

Răspunsul la întrebarea: *Cum de poate ști o vrăjitoare trecutul sau prezentul meu?* este simplu: Diavolul este cel care lucrează prin ea și o „inspiră” ce să zică. Că lucrarea vrăjitoarelor și a ghicitoarelor este una vicleană se observă și din următoarele:

☀ **Cer bani clienților** care vin în fața lor pentru a le prezice viitorul. Nu fac acest lucru din iubire față de persoana respectivă ci în mod interesat și egoist. Vedeti și cazul cu Oana Zăvoranu unde vrăjitoarele au păcălit-o într-un asemenea

hal încât i-au luat zeci de mii de euro, ba chiar și mașina.

☀ **Ghicitoarele și vrăjitoarele sunt femei urâte, cu chipul întunecat,** iar ochii lor inspiră adesea neîncredere și frică. Toate acestea se întâmplă din cauza diavolului care lucrează prin ele și care ușor-ușor le înraiește, le contaminează cu lucrarea lui satanică. Ochii, numiți oglinda sufletului, trădează de obicei răutatea din sufletul acestor femei.

☀ Se folosesc de obiecte sfinte (cărți, icoane, cruci, bucăți din veșminte preoțești, cenușă din cădelniță, nume scrise pe toacă, nume scrise pe clopotele bisericilor, etc) pentru a inspira încredere clienților, și pentru a arunca o aură de „sfințenie” asupra lucrării lor diavolești. **Observați cum vrăjitoarele se folosesc tot de credința oamenilor în Dumnezeu pentru a-și face treaba.**

☀ **Sunt vrăjitoare și ghicitoare care te blestemă,** îți prezic un viitor rău, și-ți cer bani ca să „dezlege” chipurile răul care este deja stabilit de „destinul” omului.

☀ **Viitorul de care vorbesc vrăjitoarele nu este niciodată în mâna clientului,** și nu poate fi influențat de alegerile lui, ci este mereu ceva de neatins. Vrăjitoarele lasă de înțeles că orice alegeri ar face omul până la urmă, ajunge tot unde îi este scris în destin, promovând astfel predestinația și lăsând de înțeles că Dumnezeu nu poate interveni în niciun fel asupra viitorului nostru, ba dimpotrivă: chiar El a „stabilit destinul”.

☀ Casele unde locuiesc de obicei ghicitoarele și vrăjitoarele nu inspiră încredere, ba dimpotrivă: frică, nesiguranță, mirosuri ciudate, obiecte cu simboluri ciudate sau diavolești.

Ar fi multe de spus despre lucrarea satanică a ghicitoarelor și vrăjitoarelor, dar prefer să vă vorbesc despre lucrarea frumoasă a lui Dumnezeu.

Sfântul Ioan Gură de Aur, unul dintre cei mai mari sfinți ai Bisericii Ortodoxe, spunea clar că diavolii nu pot niciodată ajuta pe oameni: „Nu vezi cum diavolii n-au putut să vindece nici chiar pe vrăjitorii și fermecătorii care le slujeau lor, de beșicile și de bucele date de Moise în Egipt, și pe tine oare au să te vindece? (lesire 9, 11). Și dacă dracii nu se milostivesc de sufletul tău, cum se vor întrista pentru durerea trupului tău? Dacă dracii se silesc să te izgonească pe tine din împărăția lui Dumnezeu, cum te vor izbăvi pe tine de boli? Acestea sunt răsuri și basme. Deci nu te amăgi, creștine, că niciodată lupul nu se poate face oaie, nici diavolul nu se face cândva doctor. Că mai lesne poate face focul să înghețe și zăpada să încălzească, decât diavolul să te vindece pe tine cu adevărat.”

Iar **Părintele Cleopa** zice: „Deci, noi când ne îmbolnăvim sau avem necazuri, sau suntem nedreptățiți, sau avem pagube, sau feciori de căsătorit, sau alte greutăți în familie, să nu mai alergăm la ajutorul diavolului și al slugilor lui, care sunt vrăjitorii și ghicitorii, ci la biserică să alergăm și la preoți, la rugăciune și la post și îndată ne va ajuta Bunul nostru Tată, Care ne-a zidit căci are milă de noi.”

De ce apelează oamenii la vrăjitorie? Tot **Părintele Cleopa** ne răspunde: „Pentru că a slăbit în ei credința și frica de

Claudiu Balan / Sursa: ortodoxiatinerilor.ro

Dumnezeu; pentru că nu se roagă îndeajuns creștinii de astăzi, ca să-și implinească cererile lor prin rugăciune, iar nu prin ghicire; pentru că nu citeșc Sfânta Scriptură să vadă ce osândă ajunge pe cei vrăjitori și pentru că nu merg regulat la biserică, nu se spovedesc în cele patru posturi și nu cer la nevoie sfatul și rugăciunile preotului. Mai alergă unii creștini la ghicit pentru că au uitat fagăduințele pe care le-au dat lui Hristos la Sfântul Botez, când au spus: Mă lepăd de satana, și de toate lucrurile lui, și de toată slujirea lui... De asemenea, mai alergă creștinii la ajutorul diavolului când nu li se împlinesc cererile lor la Biserică sau pentru că uită de moarte și de ziua judecării lui Hristos.”

De aceea, Sfinții Părinți ne îndeamnă să alergăm numai la Dumnezeu, numai la Biserică și la preoți, iar nu la diavoli și la slugile lor. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur ne sfătuiește, zicând: „Vă rog, fiți curați de această înșelăciune... și când voiești a călca pragul casei tale, să zici mai întâi acest cuvânt: Mă lepăd de tine, satană, și de cinstirea ta, și de slujirea ta și mă împreună cu tine, Hristoase! Fără cugetarea aceasta niciodată să nu ieși din casă. Aceasta să-ți fie toiag, aceasta armă, aceasta cetate de apărare, și împreună cu aceste cuvinte fă și semnul crucii pe fruntea ta. Că așa, de te vei înarma pretutindeni, nu numai om, ci chiar diavolul de te va întâlni, nu va putea să te vatăme pe tine” (Hristoitia, p. 316-317).”

Cum pot creștinii să se izbăvească de vrăjitorii și de tot felul de farmece izvodite de diavolul?

„Cel ce crede cu tărie în Dumnezeu, cel ce se roagă neîncetat lui Dumnezeu și alergă regulat la Sfânta Biserică, nu va cere niciodată ajutorul diavolului și al vrăjitorilor, care sunt vrăjmașii lui Dumnezeu. Deci, cei ce au credință tare în Dumnezeu, să-l ceară neîncetat ajutorul. Iar cei slabi în credință, care au cerut vreodată ajutorul vrăjitorilor, dacă vor să se mântuiască, mai întâi să se spovedească de acest păcat și să ceară canon. Apoi, să nu mai apeleze la ajutorul satanei în orice nevoie ar fi, ci numai la Dumnezeu să alerge. Apoi să se roage cât mai mult cu rugăciuni și lacrimi din inimă (Deuteronom 4, 29; Psalm 118, 58; Ieremia 29, 13) și așa cu răbdare și cu credință se vor izbăvi de vrăji și vor primi darul Duhului Sfânt.”

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienița

Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoenita